

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 172/03-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. októbra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť R. K., bytom Š., zastúpeného advokátom JUDr. J. D., N. Z., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím mesta Šurany č. Fin 1092/2002 zo 4. novembra 2002 a postupom súdneho exekútora JUDr. J. H., Exekútorský úrad, N. Z., v exekučnom konaní sp. zn. EX 1021/1997, za účasti mesta Šurany a súdneho exekútora JUDr. J. H., Exekútorský úrad, N. Z., a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. septembra 2003 doručená sťažnosť R. K., bytom Š. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutím mesta Šurany sp. zn. Fin 1092/2002 zo 4. novembra 2002 a postupom súdneho

exekútora JUDr. J. H., Exekútorský úrad, N. Z. (ďalej len „súdny exekútor“), v exekučnom konaní sp. zn. EX 1021/1997.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že *„Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. 13 C 120/01-30 z 4. 9. 2000, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27. 9. 2000 v právnej veci navrhovateľky E. P. - KATEX, bytom L. M., proti sťažovateľovi o odporovateľnosť právneho úkonu súd určil, že kúpna zmluva zo dňa 11. 9. 1997 uzatvorená medzi firmou PROFIMAT, s. r. o. Š. – ako predávajúcim a sťažovateľom ako kupujúcim, ktorej predmetom bol prevod nehnuteľnosti v kat. úz. mesta Šurany, zapísanej na LV č. 272, je voči žalobkyni právne neúčinná. Súčasne súd rozhodol o trovách konania“*.

Vo vzťahu ku kúpnej zmluve, ktorej odporovateľnosti sa domáhala navrhovateľka E. P. v konaní vedenom na Okresnom súde v Nových Zámkoch (ďalej len „okresný súd“), sťažovateľ poukázal na to, že *„Predmetná kúpna zmluva, na základe ktorej uvedená nehnuteľnosť prešla do výlučného vlastníctva sťažovateľa bola vkladovaná Správou katastra Nové Zámky dňa 11. 9. 1997 pod č. V 3583/97 dňa 11. 9. 1997. Právoplatnosťou vyššie uvedeného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky, táto kúpna zmluva z 1. 9. 1997 vo vzťahu k žalobkyni – E. P. - KATEX L. M. sa stala právne neúčinnou. Na predmetnú nehnuteľnosť boli zriadené záložné práva v prospech Daňového úradu Šurany, Slovenskej sporiteľne, a. s., pobočka Nové Zámky a Mesta Šurany a to v období keď bol vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti sťažovateľ, t. j. v rokoch 1998-2000.*

*Napriek všetkým uvedeným skutočnostiam Exekútorský úrad súdneho exekútora JUDr. J. H., N. Z., vydal dňa 6. 2. 2001 exekučný príkaz pod č. EX 1021/1997 z 6. 2. 2001, na základe ktorého bol daný príkaz na vykonanie exekúcie predajom predmetnej nehnuteľnosti v prospech oprávneného EDA, s. r. o. L. M. na uspokojenie jeho pohľadávky Sk 85.504,- a prísl., na základe čoho aj bolo vykonané ocenenie nehnuteľnosti a námietky povinného boli zamietnuté uznesením Okresného súdu Nové Zámky č. Er 1728/97-60 z 11. 7. 2003. Poverenie Okresného súdu Nové Zámky na vykonanie exekúcie bolo vydané pod č. 5404*000878 zo dňa 25. 11. 1997. Povinným v tomto exekučnom konaní bola však sťažovateľ firma PROFIMAT, s. r. o., ale vlastníkom nehnuteľnosti bol sťažovateľ – R. K.“*

Sťažovateľ ďalej upriamil pozornosť na skutočnosť, že „V katastri nehnuteľností, Správy katastra Nové Zámky, na LV č. 272 pre kat. úz. Šurany, bol zapísaný ako vlastník ešte dňa 8. 6. 2001 sťažovateľ. Z uvedeného je zrejmé, že exekúciu predajom nehnuteľnosti začal Exekútorský úrad JUDr. J. H. na nehnuteľnosť, ktorá nebola vo vlastníctve povinného – firmy PROFIMAT, s. r. o. Š.

Za tohto právneho a faktického stavu Mesto Šurany vykonalo dňa 30. 10. 2002 dražbu predmetnej nehnuteľnosti a bol udelený príklep dražiteľovi – firme N.W.T., s. r. o. M., IČO: 36529630, za najvyššie podanie v sume Sk 556.520,-“.

Sťažovateľ ďalej vymenúva veriteľov, medzi ktorých bol rozdelený výťažok dražby, a upozorňuje na to, že „Okrem uvedených pohľadávok záložných veriteľov bola uspokojená aj pohľadávka oprávneného – firmy EDA, s. r. o. L. M. spolu vo výške Sk 292.478,60 a to prostredníctvom Exekútorského úradu JUDr. J. H., ktorá pohľadávka sa však týkala povinného PROFIMAT, s. r. o., ktorá ako už bolo vyššie uvedené nebola vlastníkom vydraženej nehnuteľnosti a nevzťahoval sa na daný prípad ani rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. 13C 120/00 z 4. 9. 2000, ktorý vyslovil právnu neúčinnosť kúpnej zmluvy z 11. 9. 1997 vo vzťahu k navrhovateľke E. P. - KATEX, L. M.“.

Z uvedených skutočností vyvodzuje sťažovateľ záver, „...že boli porušené základné ľudské práva na ochranu vlastníckeho práva vyplývajúce z čl. 20, ods. 1 a 3 Ústavy SR, nakoľko z majetku sťažovateľa bol uspokojovaný záväzok L. K., r. č. 481227/766, bytom Š., ako fyzickej osoby a firmy PROFIMAT, s. r. o. Š., IČO: 34 118 721 v prospech ich veriteľov, čo považujem za protiprávny postup jednak Exekútorského úradu JUDr. J. H., ale tiež Mesta Šurany. Tvrdím, že z majetku sťažovateľa mohli byť uspokojené iba jeho záväzky voči záložným veriteľom uvedeným na LV č. 272 to Daňovému úradu Šurany a Mestu Šurany, avšak nie aj záväzky L. K. voči Slovenskej sporiteľni a firmy PROFIMAT, s. r. o. Š. voči spoločnosti EDA, s. r. o. L. M. Týmto spôsobom uvedené inštitúcie zasiahli do vlastníckeho práva sťažovateľa k vydraženej nehnuteľnosti“.

S odvolaním sa na uvedené sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, ktorým vysloví, že „Postupom Exekučného úradu súdneho exekútora

JUDr. J. H., N. Z., v exekučnom konaní č. EX 1021/1997 bolo porušené ústavné právo sťažovateľa na ochranu vlastníctva podľa čl. 20, ods. 1, 3, Ústavy SR.

Ústavný súd SR zrušuje rozhodnutie Mesta Šurany č. Fin 1092/2002 z 4. 11. 2002 a prikazuje vo veci znova konať a vydať rozhodnutie v súlade s Ústavou SR a príslušnými právnymi predpismi, na základe zisteného skutkového stavu.

Ústavný súd SR priznáva sťažovateľovi finančné zadostučinenie vo výške Sk 200.000,-“ .

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti je podľa článku 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah (...).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy

podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ požaduje vysloviť o. i. porušenie jeho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a 3 ústavy, ku ktorému malo dôjsť rozhodnutím mesta Šurany sp. zn. Fin 1092/2002 zo 4. novembra 2002. Z doložky právoplatnosti vyznačenej na sťažovateľom k jeho sťažnosti pripojenom napadnutom rozhodnutí vyplýva, že toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 16. novembra 2002.

Jednou zo zákonných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty nedovoľuje zákon o ústavnom súde žiadne výnimky ani odpustenie dodržania tejto lehoty (napr. IV. ÚS 14/03, II. ÚS 50/03, I. ÚS 110/03).

Vzhľadom na túto skutočnosť a s prihliadnutím na deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu (22. september 2003) ústavný súd odmietol sťažnosť v časti smerujúcej proti označenému rozhodnutiu mesta Šurany ako podanú oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pokiaľ ide o tú časť návrhu na rozhodnutie vo veci samej, v ktorej sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a 3 ústavy postupom súdneho exekútora v exekučnom konaní sp. zn. EX 1021/1997, ústavný súd z pripojeného uznesenia okresného súdu sp. zn. Er 1728/97 z 11. júla 2003, ktorým bolo rozhodnuté

o námietkach povinného a sťažovateľa proti znaleckému posudku na cenu nehnuteľnosti a o ich návrhu na zastavenie exekúcie a zrušenie exekučného záložného práva k nehnuteľnosti, zistil, že menovaný súdny exekútor „...sa síce rozhodol vykonávať exekúciu predajom citovanej nehnuteľnosti, no v konečnom dôsledku od tohto spôsobu vykonávania exekúcie upustil a preto k dražbe a tým ani k udeleniu príklepu pri dražbe citovanej nehnuteľnosti nedošlo. Listom zo dňa 20. 12. 2002 poverený súdny exekútor oznámil tunajšiemu súdu, že exekučné konanie sa skončilo vymožením pohľadávky, príslušenstva a trov exekúcie dňa 16. 12. 2002 a zároveň podľa § 60 pís. e vrátil súdu poverenie na vykonanie exekúcie. Na základe týchto skutočností námietky proti znaleckému posudku na cenu nehnuteľnosti, návrh na zastavenie exekúcie, ako ja návrh na odklad exekúcie stratili akúkoľvek opodstatnenosť, pretože dňa 16. 12. 2002 bola exekúcia skončená a to iným spôsobom, ako predajom citovanej nehnuteľnosti“.

Vychádzajúc z toho, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, a tiež s prihliadnutím na to, že tvrdený protiprávny stav vyvolaný postupom súdneho exekútora, v dôsledku ktorého malo dôjsť k zásahu do základných práv sťažovateľa (menovite do jeho základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 a 3 ústavy), mohol trvať najdlhšie do 16. decembra 2002, keď bola exekúcia skončená, ústavný súd dospel k záveru, že v čase, keď sa sťažovateľ domáhal ochrany svojho základného práva podľa čl. 127 ústavy, t. j. 22. septembra 2003, už uplynula lehota ustanovená pre tento typ konania pred ústavným súdom.

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní aj o tejto časti sťažnosti sťažovateľa rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá v celom rozsahu, ústavný súd už o návrhu sťažovateľa na zrušenie napadnutého rozhodnutia mesta Šurany ani o ďalších ním uplatnených nárokoch nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2003